

Nova grupacija francuskih četa.

Zürich, 13. septembra. Prema vijestima svjetskih novina iz Londona predstojacim francuskim četa važne promjene. Pod upravom generala Pana stvorit će se samostalna vojska na istoku.

Nepobjedivi Nijemci.

Berlin, 13. septembra. Jakinski list „Ordine“ piše na račun talijanskih pismista, koji citaju novine sude o borbi u Rusiji na temelju njemačkih izvještaja i onda zadovoljni viđu: „Mi smo uvrijek govorili, da nismo smjeli započeti rat, te da smo se morali zadovoljiti, što nam se nudjalo. Naše operacije nisu na napredju. Ako se te ljudi hoće da o protivnici uveri, ne znaju drugo reći, već to, da su Nijemci nepobjedivi. Posvuda vide samo bankrot, slabost i nesposobnost bilo u Rusiji, Engleskoj i Francuskoj, te se nadaju, da će Italija ipak opteći do pameti.“

Računi bez krčmara.

Rim, 13. septembra. Povjerenstvo, koje se bavi preuredjenjem parlamentarne dvorane u Rimu, nadožilo je, da budu u središnji dvoranu priredjena mjesto za zastupnike iz Istre i Južnog Tirola. — Jedno portugalsko vojnje povjerenstvo imalo je dugi pogovor sa ministrom kolonija, Martini u pitanju kolonija. I ministar predsjednik Salandra primit će u audienciju ovog povjerenstva.

Albanski kaos.

Rim, 13. septembra. „Giornale d’Italia“ javlja, da Esad-paša nastavlja svoje napredovanje po ravnini Zadrije. Može se već reći, da je ravnica posve u posjedu pristava Esad-paše i da je odvisna od vlade u Lješu. Esad namjerava zapojeti i područje Miridita, kamo su pobjegli svi njegovi neprijatelji. Ovaj se kotor baradi već bez svakih sredstava, te je opkoljen od Srbija i Esad-pašinim pristava. Bib Doda posada se u Crnu Goru, gdje se ga drži kao tuocu. Miriditi su se dalj u očajnu bitku napravili Esad-pašinim četa. Ovi su sazgali Jeltnikovac Bib Dode. Što se Zadrije tiče, nije još jasno, da li Esad-paša radi tu sporazumno sa Crnogorcima. Stalo je, da Crnogorci drže svoje pozicije s ovoj stran Drina, te da ne zapriječuju napredovanje Esad-pašinih četa.

Pristaši Kempovi odsudjeni.

Amsterdam, 13. septembra. Reuterjavlja iz Pretorije: 42 pristaši Kempovih odsudjeno je radi ute u tamnicu od 9 mjeseci do tri godine i novčanom globu od 50—150 tuta. Tako zvani „Prorok Rensburg“, koji je u zapadnom Transvalu imao veliki upliv odsudjen je na 18 mjeseci tamnici.

Borbe i bojevi na koruškoj granici.

U kratkim stvarnim izvještajima našeg generalnog stožera često se vidi o bojevinama na našoj granici: „Na koruškoj granici došlo je samo do topničkih bojeva“. Svakako lakinčki prikaz, dostojan željznog duha naših četa. Ali kdo zna iz fronte što taj prikaz znači? Samo onaj mogao bi o tom imati pojma, koji poznaje strašne lice južnih Alpi i nadovećene zatade naših hrabrih branitelja granice. Kako strašno se neprijatelj ovdje upio, da topničkom vatrom osjeti naš otpor, pokazuje okolina naših glasovitih pograničnih utvrda kod Nobrejeta i Raheja. Udubinama, što su ih ovdje neprijateljski meci izrovali, ni broje se ne zna, a postrojalo je na cijelo na hiljadu riba, kad se tanad tučom prosula u rijeke i goru jezeru.

U isto vrijeme kad su na području Boeve i Tolminca bješnili bojevi pokusa je general Cadorna poduzeti navalni protiv dvojne važnih brdskih prelaza koruške granice. Talijani su se oprezno slijutili poput Indijanaca i kad se nijedan hitac nije progao i kad već nisu mogli dalje napredovati, misili su da su dobili igru. Sve više Alpinaca natiskivalo se u gorskou kotlunu. Kad su već došla čvrsto bili upali u stupac, затvoren im je ulaz, a vrzino se kolo optočelo. Bješnici, brzomelni vatreni sasluša se iz strojnih i običnih pušaka hrabrih branitelja na Alpincu, a iz njihovih se grla zaorao jedan pobjedljiv nosni „Hurrá!“, koji je ispunio sve gorske navale i uvisine. Talijani su pokusali, da svoj neuspjehu osvetre s bijesnom topovskom vatrom, a već prvih nekoliko hitaca naših baterija na običajan je način ne-

prijatelja ušutkalo i uništio. Naši nisu imali gotovo nijankovih gubitaka.

Raspoloženje naših četa upravo je izvrsno. Momeđad jednog oklopjenog vika pripređuje, kad god joj to vrijeme dopusti, „koncerte“ u oklopjenom vaku. Harmonika: usna svirala glavna s glazbala, a sve ostalo izmislili su sami junaci „glasbenici“. Jedan umije izvrsno oponasati klarinet, drugi trublju, treći bubanj, ovaj bombardon, oni veliki bubanj, a manjaku joj drugi trublju glazbaju. I sve to sasvim se skladno čuje, jer i onako glavno je humor.

Harabi satnik Hensel, lav Nabrhaj od godine 1809. može ponosno gledati s nebi svježe vrijedne nasljednike.

Seljačke tegobe.

„Slov. Gospodar“ piše: Kamogod dodjese, se sada pjeva jedna pjesma, namno kako je seljak sada dobro. Ljudi vide same cijeno poljodjelskim proizvodima, a ne vide koliko sada seljak trpi radi promjicanja radnika, ne vide, kaj je pridržavanje svega sada mnogo skupljé i ne vide, kako je skupa življenu danas i za seljaka, jer i on mora mnogi žive kupiti, a osim toga i odi preduzeće. Seljak se uvedio koliko brašna smije uporabiti na dan, te su mu postavljene za sve vrsti žita makarne cijene. Seljak se iz rodoljubija rado podvrgava svim odredbama. Na oni, koji sada govore o seljaku, neki promišle, sto bi gradjani rekli, da bi im odredilo koliko grami mesi i salate smiju dan uživati i koliko decilitra piva smiju popiti. Da imadu gradjani za dva dana u sedmici post, ne znači mnogo, jer u ova dva dana lako jedu divljačinu, bravetinu. Osim toga odredba nijeste ne veli, da im nije slobodno pravšnji dan kupiti mesa za drugi dan. Seljak rado sve podnosi i ne zavidi gradjanima, koji nisu obzirom na glavni žive prizvezani tako na mjeru koja seljaci. Seljak je teško to, što se mnogi pritužuju radi previsokih cijena seljačkih proizvoda, i da sudovi nastupaju kaznama.

Iza rata.

Mnogo nauke dat će nam ovaj rat. Neki će biti jake tvrdi, ali dobri.

Kako ide sada i gospodi u slast crni kruh? Prije su morale biti žemljice, bijeli kruh iz najljepše muke, sada je dobar crni kruh, da bi ga sano bilo. Prije nije bilo posta, sada je vlasta smanje zapovjedila dve put na sedmici mesopust! Prije skupa „turška kava“, sada je dobra i želudova. I medju seljastvo je prodrio mnogo gospodinje. Kako se je nekotro prosto živilo! Bijeli kruh bio je — ako je bio — sa sjajem i načejve blagdanem. Meso je rijetko kada došlo na stol! Na punu večer, na dan sjuna i tu i tamo koju nedjelju. Kave se uopće nije pozvalo. Crni kruh, polenta, krumpir, rezje, repa i pasuli, to le bila hrana i kod najboljih seljačkih kuća i ljudi su bili zdravi i zadovoljni. A nadešlo je gospodstvo bijeli kruh, meso, kava, čaj sa rumom, Dakako ne svara, već tu i tamo. Jedva rat stješna na staru vremena.

Ne daj Bože, da bismo izraza rata zaželjili sadašnje prilike u kojima živimo sada. Sada je uistinu crni kruh, mnogootput iz pokvarene muke, tu i tamo pa neopećuti muke za kruh nema. U gradovima te se teško dobije i mlijeko za dijecu. Želim ovo: Neka bi nas rat naučio opet prostom, unjerenom i trijeznom življienju. Sada u ratu spoznali smo, da čovjeku mnogošta lako manjka — i da bi za to bio slabiji. Zdravstveno se bolje očuti, kad nemu ovoga i onoga. I gleđajte, upravo to nevi danasna znanost, Znanost je dokazala, da je bilo neglasnije propisato i naravno življene mnogo zdravijeg negoli je današnje sa svojim tobožnjim dobrobatama.

Lijenici su pretraživali, otkuda danas toliko bolesti, kada se danas ipak više za zdravje skribi. Otkuda tako često malekrnlost, slabost, susica, slaba i ast, slabizi, i našli su, da je mnogom krvira naša hrana. Tu se uzima u obzir samo gradovne, nu nije bez svrhe ni kod seljaka. Jede se previše mesa, a malo moćne hrane, sočiva i voća. Onda — a to osobito naglašavamo — previše bijelog, a prenamalo crnog kraha. Najljepša muka je uistinu mysljeljba. Ne da ne bi imala ukusa i branivosti, već meljenje na bijeli kameni odumre joj mnogo tvari, koje čorjeće tijelo treba za zdravje. Što je Kneipov kruh, što ga toliko preporučuju za ojačati

se? Kruh iz pšenične muke sa mekinjama. Žito ima u sebi raznili tvari, koje su potrebite za dobru krv, za kosti, za zdrave zube, a ovih je tvari proti sredine zrme manje, a iz sredine zrme otkuda je najviša bijela muka, ili uopće nema. Po prilici tako je i kod drugog žita, sočiva itd. Ako je jačnik otišao, izgubi najkrepeće tvari. Tako je i pasulj ili grah za moć slabiji, ako se samo sok iscjedi, ali krumpir, ako se olupi prije nego se ga metne kuhati ili olupjene voće. Čim naravnije, tim zdravije. Odvise smo se omekšali i zelimo živjeti gospodski*. Za to gabinio moć i zdravje i već nismo ni sjena naših starici, koji nizali za ove dobre, a bili su moćni i zdrav. Kako izgledaju seljaka djeca, što uživaju crni kruh i mlijeko. Rumeni i krepki, zdravki kostiju i zubi. Sada, kava* uistinje već je dijee ziveći i kvari kruh. Za to su bijledi slabici bez krv i moći i bez obrane protiv bolesti. Nekoju roditelju su još tako glipi, da davaju djeci čaj sa rumom. To znači djecu upravo trovat!

Da bar to bilo bi iz rata drukčije bilo. Kod nas se uopće mnogo pilo. Neki Robert Miler napisao je knjigu o Austriji. U ovoj knjizi raspravlja, kako bi u budućnosti moralo biti u Austriji. Slavjene, veli, mora se više zauzeti u Austriji. Je u ovima je još mnogo neizrabljene tjelesne i duševne moći, tako da juh je već sejse pogledati.

da bi mogli razviti svoje moći u čast sebi i u slavu Austrije.

Za to natrag unjerenom i trijeznom življienju. Naravno nijemom prostoti nekadanje vremena. Kolo vremena se ne može okreunuti natrag, za to ne mislimo, da bi sve moralno biti, kako je nekotro bilo. Pozdravljaju svaki napredak, ako je napredak i omekšavanje također nije bio napredak.

Trijeznost i unjerenost dat će našemu narodu tješnju i duševnu kriještop: djeci zdrava lica, mladincima pošteno i veselo srce, muževima muževnost, a narodu moć i rast.

Vojška je donijela sile trijezija i nažilja sile loga, što smo morali podnijati. Malo ovog zadnjeg iiza rata, i dočekat ćemo novi, trijezani, unjereni, ali za to zdrav i sretan rod.

U Njemačkoj se je započelo veliko gibanje, da bi se istrijebljivo sve, što se smjelog i slabog uneslo medju njemački narod, budi u običajima, nošnji, u svem ismijenju i življenu. Tako su uverjeni, da samo pojedje na bojistima ne će donijeti lijepje budućnosti, ako se ne predloži i unutrih neprijatelju. Ako to Nijemci ćete sto ne moramo eušiti mi Hrvati, koji nas ima jedva pijest napravljena, koja je na to naša za prapord, za unjerenost, za trijeznost, za naravnu prostost, ono lijepo domaće življenie puno zdravja, puno vedrosti i veseli, koje je združeno sa unjerenosću i trijeznošću.

Razne vijesti.

Otvoreno družbinih škola u Istri. Kako je već bilo javljeno, naša će Družba sv. Cirila i Metoda za Istru nastaviti svoj rad i u idućoj školskoj godini. Zbog toga vlasti u promatranci 5. u vili „Santorić“ je promatranci 10 osoba.

sv. Cirila i Metoda za Istru, po njoj je i da nas hrvatski narod ispunjuje i svoje davno zadržano običanje.

Kako nas narod i u ovo iznimno sličava svoje dužnosti prema ugroženim, braću vidi se iz pomoći, što je pružao Družbi. Tako su i posljednjih stigli na državnu ravnateljstvu slijedeći:

G. Vjekoslav Karavaris, Opatalj, iz tjenu okljuđu K 5. Općina, Severna Kupi K 20. Uprava „Dana“, Split, Gradsko poglavarstvo Varazdin od dne predstave dne 19.-VIII. K 43. G. Franja Burelić, ravnateljstvo, u Petrinji K 24. prof. Vjekoslav Spinčić, Zagreb, sajza dan g. Dragutin Hlačić, župan Martinšćici, K 20. G. Josip Grigorijević, župan Novska, Zagreb, u imenu stigao K 42. G. Fran Majcetić, e. k. z. gradonačelnik, Trst, kao član čete K 42. G. Ljudevit Zadržavac, učitelj, Virin K 12. G. Kašpar Martinčić, kr. gručničar, Illok, Sabranj, kao član čete K 12. G. Ambroz vitez Haračić, Mali Losinj, mjesto vjenčanja na odar blagajna, ses Marije ud. Bartulić rod. Haračić K 12. Gradska blagajna, Karlovac, u imen pore K 19-60. G. Ivan Goftan, kr. gručničnik, Gospic, mjesni primos K 10.

Zivljeli plemeniti darovatelji! Izdaci će veliki, jer je već sada namjeste 50 učiteljstvih sila, a doskoditi trela drugim potrebama, koje su u najteškoj svez s našim školama. Hvaleoci novac i od sreća svim ne-dobrobitvima, preporučamo se najprije i za unuprijet!

Kolera u Trstu. Izvještaj o stanju kolere dne 11. septembra 1915.

Dne 10. septembra bilo je u njezini službeni 1. ozdravio — osobe, umrle — osoba, ostalo je u njezi 6. basiljon u promatranci 5. u vili „Santorić“ je promatranci 10 osoba.

Dobrovoljni prirosi.

U spomen pred dušmaninom paloga Mane Budisavljevića i torpedomajstora na „U 11“ za udovo pokonjivom i Manino 9 mjeseci staro srušene polaze N. N. 40 K, popravljaju iznos ovako: „...Brat pokonjivnik pred dušmaninom odlikovani časnik pričuv, piše mi: „Poštekom srpskih je Mane na krakom dopust kod kuće sam na njemu opazio, da je bio hran i neustrašivi vojnik — prava slika dobisavljevića! Kada sam mu na rastavu rekao: „Pomagao te Bog, dragi braća odgovorio mi je: „Za mene lako, nek Bog pomaze državi, da svladamo morskog neprijatelja. Lijepje rijeđi čestitog monarha Slava mi budi!“...“ Zahvaljujući ovim u imenu obdarene obitelji darovatelji preporučamo širim krugovima, da se sje prigodice sročenoj toga pred dušmaninom paloga junaka...“ Desada je uništo u svrhu ukupno 67 K. Daljne prinose pri uprava dragovoljno i proslijeđuje

Častim se staviti do znanja slavnome općinstvu, da sam

opet otvorio moju dobre poznatu gospodionu u ulici S. Martina br. 22

gdje ću i odsele točiti samo dobra vina te priredjivati ukusno jelo. - Preporučam se za obilan posjet.

Josip Jurković, gospodiončar.